

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתֵּי רֵאָה כ"ג מִנְחָם אָב, ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

מֹשֶׁה אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ לָהֶם בְּחִירָה-הָאֵם הֵם רוֹצִים בְּרָכוֹת מִה' אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם הַהֶפֶךְ?
מֹשֶׁה אוֹמֵר שֶׁהֵם צְרִיכִים לוֹמַר אֶת הַבְּרָכוֹת עַל הַר גְּרִיזִים וְאֶת הַפָּךְ הַבְּרָכוֹת עַל הַר עֵיבֶל. (נְלַמֵּד
יֹתֵר אוֹדוֹת זֶה בְּפִרְשֵׁת כִּי תָבוֹא). כְּשֶׁהֵם נִכְנָסִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
מֹשֶׁה אוֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֲיָבִים לְנַתֵּץ אֶת כָּל הָאֱלִילִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
אֲפֹלוּ שֵׁשְׁנֵנוּ מִזְבָּחוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה זָרָה בְּכָל מְקוֹם, ה' מְקַדֵּשׁ מְקוֹם מִיָּחָד וְיָחִיד שָׁבוּ מִתֵּר לְהִבְיֵא
קְרִבְנוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ (עַד אִזְ הִיָּה מִתֵּר לְהַקְרִיב קְרִבְנוֹת בְּכָל מְקוֹם).

תְּהִלִּים / יום כ"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ח - קי"ב

בְּפָרֶק קי"א הַפְּסוּקִים מִתְחִילִים עַל פִּי סֵדֶר הָאֱלֹף בֵּית. הַמְחֻצֵּת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַפְּסוּק בְּאוֹת אַחַת,
וְהַמְחֻצֵּת הַשְּׁנִיָּה בְּאוֹת הַבָּאָה. (בְּשֵׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֲחֵרוֹנִים יִשְׁנָם שְׁלוֹשָׁה חֻלְקִים עִם 3 אוֹתִיוֹת בְּכָל
אֶחָד מֵהֶם).

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִים" (הַתְּבוֹנְנֵנוּ בִּיצַד הַחֻלְק הָרֵאשׁוֹן
מִתְחִיל בְּאוֹת כ' וְהַחֻלְק הַשְּׁנִי בְּאוֹת ל') - ה' אָמַר לְיִהוּדִים דַּבֵּר גְּדוֹל, שֶׁהוּא יִתֵּן לָהֶם אֶת הָאֶרֶץ שְׁבֵה
חַיִּים הַגּוֹיִים. לָמָּה הַכּוֹנֵה?

הַרְש"י הָרֵאשׁוֹן עַל הַחֲמֵשׁ (בְּרֵאשִׁית, א' א') אוֹמֵר שֶׁה' הַתְּחִיל לְכַתֵּב אֶת הַתּוֹרָה, לֹא בְּמִצְוֹת אֲלָא
דְּוָקָא בְּסִפּוּר שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְזֹאת שְׁאֵם הַגּוֹיִים יִכְעֶסוּ עַל כֵּךְ שֶׁלְקַחְנוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נֹאמַר לָהֶם
שֶׁה' בְּרָא אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא שְׁלוֹ, וְה' הִרְשָׁה לְגוֹיִים לְגוֹר בָּהּ אֲבָל אַחֵר כֵּךְ הוּא הִחְלִיט שֶׁהוּא רוֹצֵה
שֶׁהִיא תִּהְיֶה שִׁיכַת לְיִהוּדִים וְלִכְּנָן נִתַּן אוֹתָהּ לָנוּ.

תְּנִיָּא / אֲגֵרַת הַקְּדָשׁ סִימָן ז' (כ"ג מִנְחָם אָב שְׁנָה פְּשוּטָה)

לְמַדְנֵנוּ שְׁאֵם כִּי ה' הוּא אֶחָד, עַדִּין יְכוּלִים לְהִיּוֹת חֻלְקִים.

הָאֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן לְמַד אוֹתָנוּ שֶׁזֶה יְכוּל לְהִיּוֹת וְלְמַדְנֵנוּ הַרְבֵּה עַל כֵּךְ בְּשַׁעַר הַיְחוּד וְהָאֲמוּנָה. לְמִרוֹת שֵׁשְׁנָם
כֵּךְ כֵּךְ הַרְבֵּה דְבָרִים וּפְרָטִים בְּעוֹלָם, זֶה רַק אֵיךְ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה - בְּאֲמַת ה' הוּא אֶחָד!

מתי אנו יכולים להרגיש שה' הוא אחד למרות שרואים חלקים רבים? מתי אפשר לחוש שכל המצוות הם חלק מה'?

בזמן התפלה!

בגלל שתפלה היא כמו סלם, היא לוקחת את כל המצוות שלנו קרוב לה' ומקרבת את ה' אלינו. אז אפשר לראות שהכל אחד.

היום יום / כ"ג מנחם אב

היום לומדים עד כמה הנשמה שלנו, היהודים, מיחדת!

אנו היהודים ממש ברי מזל שיש לנו נשמה שהיא חלק מה'.

האדמו"ר הזקן מלמד בתניא שהנשמה שלנו היא "חלק אלקה ממעל ממש". למה הכוונה במלה ממש? באמת! כמעט כאלו אפשר לממש אותה. אבל זה נראה בעצם נגוד. אמרנו שהנשמה חלק מה', ולכן היא מאד רוחנית, ואנחנו גם אמרים שהיא ממש-יש לה ממשות כאלו גשמית.

כשהרבי הרש"ב למד זאת עם הרבי הרי"צ (בהיותו בן 11) הוא הסביר שהסבה מדוע אמרים את שני הדברים יחד היא מפיון שזו המהות של הנשמה. למרות שהיא כל כך רוחנית, היא עדין מסוגלת לקיים את השליחות שלה ולהפוך את הגשמיות לקדושה.

ישנם אנשים שחושבים שלהיות יהודי זה להשתמש בנשמה רק עבור למוד ותפלה. אבל חסידות מלמדת אותנו שהנשמה של היהודי צריכה לעבוד את ה' בכל מעשינו. גם בשעת אכילה, שתיה או משחק.

ספר המצוות / מצות לא תעשה שכ"א

בספר המצוות היום חוזרים על מצות לא תעשה שכ"א לומדים שלא להתרחק מהמקום שבו נמצאים בשבת - מעבר לתחום שבת - 2000 אמה (כקילומטר אחד או חצי מיל).

לומדים זאת מהפסוק "אל יצא איש ממקומו ביום השביעי".

הגמרא אומרת שהכוונה לא ללכת מעבר לאלפים אמה מחוץ לעיר. המכילתא (מדרש על החמש) אומר אותו דבר. הגמרא במסכת ערובין מלמדת את ההלכות על מצוה זו ואומרת שאם אדם יצא מחוץ לתחום שבת, עונשו מלקות.

הסבה שלומדים את המצוה הזו שוב היא בין שהרמב"ם עוסק בערובין, שהם מדרבנן, ואין להם מצוה בתורה משל עצמם. לכן בסדרת הלכות זו חוזרים על חלק מהלכות שבת.

רמב"ם / הלכות ערובין פרקים ו', ז', ח'

הרמב"ם מלמד כיצד נוכל לדעת היכן מסתיים תחום שבת.

תחום שבת נמדד מהמקום שבו מסתיים שטח העיר. הבתים בעיר צריכים להיות קרובים בין שהם אם מרחקים יותר על המדה האחד מהשני אסור לאדם ללכת 2000 אמה מעבר לבית שלו בכלל. מתחילים למנות את התחום מהבית שלו. כך יתכן שבעירה קטנה בה הבתים מרחקים, אסור ללכת יותר מ-2000 אמה מעבר לבית בכלל.

סימנו את הלכות ערובין. מחר בעזרת ה' נתחיל ללמוד על חגים וימים טובים.

מחבר השלחן ערוך נקרא גם הבית יוסף. כדי לכתב את חבורו החשוב, היה עליו לעבד קשה ולראות שהבין כל הלכה שנאמרה בגמרא, יחד עם השאלות ותשובות המופיעות עליה (דבר העוזר להבין את הענין טוב יותר)

הבעל שם טוב ספר לחסידים ספור שפעם ארע.

פעם הבית יוסף ניסה להבין איזו שאלה בהלכה, ולא יכל למצוא את התשובה. הוא חפש ספר אחר ספר וקנה למצוא איך להסביר את הענין.

לאחר עמל ויגיעה הוא סוף סוף מצא את התשובה. הוא חש הקלה.

מאחר יותר, הוא היה בבית הפנסת ושמע יהודי אחר לומד את אותו ענין בגמרא. הוא האזין ושמע אותו מסביר את משמעות הגמרא, בדיוק כמו שהוא, הבית יוסף, עמל והתיגע להבין.

הוא ממש הרגיש חלישות הדעת. הוא עבד כל כך קשה כדי להבין את ההלכה, וכנראה זה היה כל כך ברור, היות ואותו יהודי הצליח להבין את הענין מיד.

האריז"ל אמר לבית יוסף שלא יצטער, אלא ישמח מאד.

ההלכה הזו היתה הלכה שאף אחד קודם לא הבין אותה. ה' רצה שהענין ילמד בפעם הראשונה על ידי אדם שיעמל ויתגע לשם כך.

אולם ברגע שזה נעשה, ה' אפשר למשמעות ההלכה להיות מובנת בקלות על ידי כלם.

ביכלתנו ללמד מספור זה. לעתים יתכן ונחשוב על איזה רעיון מעלה לבצע בבית הספר, בבית או בשליחות.

יתכן ונעבד קשה כדי למצוא מה הדרך הטובה ביותר לעשות זאת. אבל אחר כך, אנו רואים אנשים שעושים את אותו דבר בדיוק, ולהם זה קל!

זו לא סבה להצטער, זו סבה לשמוח!

אולי היתה לנו זכות מה' להעלות את הרעיון בפעם הראשונה ולעמל קשה כדי לגרום לו להיות מישים.

אבל כעת, אחרי שהעבודה הקשה כבר היתה, כלם יכולים גם הם לבצע זאת בקלות!

הדיעה הזו תמלא אותנו שמחה שאנו יכולים להתחיל דבר כה חשוב.